

Publicerad 2011-11-21 21:04 av svarta ängeln

En dikt skriven av mig och X- medlemmen Zer.*

Den beltiska verkligheten

Brunnens hål var täckta
kedjorna satt fast
som om den straffades av öken
då trappor av sten föll
över min huvudlösa kropp till dödsbringande byggnad

Partiklar från mitt vrå
faller sönder i munnen
leker sig till sjukdom utan regress

Mina vener saknar väggar
men äger dörrar till lås under sovande hudkostym
Mina ögon växer samman
till hel fullmåne sökandes eldsjäl

Mitt hjärta tuggas sönder av röster som tigger nåd
då dagen börjar med sista tiden av levnad
min själ saknar sin skugga som dansar i brand

Brunnen ekar min medvetlösa röst
som lever sitt liv i koma
en latent överlevnad då verkligheten inte vågar röra
mig
pilot till mina egna stjärnor faller jag i ansiktslösa siffror på väggen

Letar mig in till ett skydd
innanför mig själv
men hamnar bara i fällan
då de sa att livet skulle levas
utan en överlevnad inskriven bakom mina glober
som vill synas i din blindhet

Ångest
spyr upp mig då känslorna vänds ut och in
klär mina skuggor till sin dans kring min hals
då destruktiviteten härskar blir allt farligt

Fingrar till saxar
Bron till hopp
och tågräls till säng
med samma mål som du lever för
förkallas det ändå farligt

Golvet har fått ben
då blodet i mig
tippas över maskerader av strandsatta ord utan
ansikte

Mina meningar saknar ord,
visst kunde jag tro att brunnar saknar hål,

men aldrig att verkligheten skulle fly från att beröra

Just mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren svarta ängeln med Poeter.se id #36358 innehar upphovsrätten